

Feuilleton.

Znáš kvítka, které nám Čechům jest tak milé, že obírali bychom se jim neustále. Ono kvete v létě i v zimě, ve dne i v noci, rozlévá vůni svou na vše strany a čichající ko kvítka tomu nezapomínají na účinek této vůně dlouho, velmi dlouho. Nám Čechům jest to kvítka tak milé, že měli bychom z něho učiniti národní květinu, která byla by naším symbolem v dobách dobrých i zlých. A táž se, milý čtenáři, co jest to za kvítka? Jest to kvítka — pomluvy! My ssaeme její vůni plným důškem, nedbajíc, že otravujeme sebe i celé naše okolí jedovatou aromou, neboť nám jest milé, to naše národní kvítka. Kdo může nám brániti, abychom nepěstovali kvítka pomluvy a nešířili jejího otravnou vůni v našem okolí? Že to jest nešlechtné, pravíš, můj milý? Necht! Vždyť zmije také nevšímá si, zda-li uškne scvrklou babku neb lepotvárnou dívku, starce neb nevinné dítko, jen když uškne. Tot' účel její! My sice nejsme zmije, které hledí uškntouti naše spolulidi, naopak, my jsme velmi dobrosrdční, my pěstujeme libovonnou květinu, jejíž vůni přijímáme svým přátelům trdné chvíle trampotného života.

O, jak krásné jest to kvítka pomluvy! Hleď, milý čtenáři! Ty máš přítele neb známého, jenž má něco, co ty nemůžeš mít, on jest nad tebou a ty nemůžeš k němu vystoupnouti, on jest bohat, ty chud, on jest šlechtný, leč ty — také. Necht však od něho hezké, že co on má, nesazíš se tobtě tím vypomoci, však ty bys to také nezval, kdož ví, jak si k tomu pomohl! Že jest nad tebou, čím vyniká? Vždyť nemá ani ducha jako ty (rozumíš se prozřevého), on snad se jen chlubí svými přednostmi, kterými ve skutečnosti ani nevyniká, což ty nečiníš. Že jest bohat a ty chud? Nevzdáno! Ty můžeš jím býti také. Ano, ty jím budeš, neboť jsi šlechtný, ty miluješ vše dobré, ty miluješ květinu, a kdo ty miluje, ten nemůže býti zlý. Ty jsi i upřímným vlastencem, neboť miluješ naši národní květinu, tu libovonnou květinu — pomluvy! Tvoje vlastenecká mysl tě nutí, abys šfílil mezi svými známými náš česko-americký symbol, proto trháš tak uaděšené tato kvítka a obdařuješ jimi své okolí, aby čichalo vůni z květu pomluvy, aby celé to okolí kochalo se v jeho krásách!

Ty trháš toto něžná kvítka a rozdáš, sám odpíraje si požitek vůně. O, jak jsi šlechtný! Leč nemohu již dále přijímati této tvé šlechtnosti, aniž bych ti navzájem neutrhá jedno naše národní kvítka. Hleď, přijmi je a přičichni! Nechtš? O ty tvrdohlavý! Vsk máš také pravdu. Bylo by to nedůstředné, abys ty, jenž tak nežistně rozdával jsi kvítka pomluvy, měl přičichnouti ku květině, jež jest tvým symbolem. Co bys také jiného vycítil z její pelu, než pomluvu — pomluvu tvoju a to byla by urážka. Ty jsi šlechtný, ty rozdáš něžná kvítka, ale přijímati je, ne, to ne. Byla by to urážka tobtě vrzená za nejnejšlechtnější snahu. Na tobtě byla by páchána křivda, kdyby ti mělo býti podáno kvítka pomluvy ku přičichnutí. Ty jinému můžeš je podati, neboť tak činíš z lásky ku bližnímu, jiný však tobtě ne. Dobře máš. Jsi Čech! Alfa.

Shakespeareovský objev.

Nejučastnější mučivé světa věnovali dlouhá sta studie jednomu z největších výtvorů Shakespearových. O Hamletu pojednávalo bylo nejznámějšími myslitelé všech zemí. Jakým neduhem trpěl, tím líbil se ve své jedné vědecké hlavě. V Americe a více vrbstili největšího léka — Hostetter's Stomach Bitters — podařilo se objev ten učinili. Hamlet trpěl pouze neuvěřitelností, kteréž uvedla do nepořádku jeho játra, medulla mu krev a učinila jej nemocným. Když býval mohl Hamlet dostati Hostetter's Stomach Bitters, býval by zcela jistým. Ona podléhá každému a udržuje jej při síle a při dobrém trávení a činnosti krvi jest nejmožnější. Jest to lék pro muže i ženy. Vládní lékárnici jej prodávají.

Každý jest uctivě zván

navštívit nové městské úřadovny Northwestern dráhy, 1401 a 1403 Farnam St. Každý se může přesvědčiti, že svou nákladností, úhledností a pohodlností jsou nepřehlédnitelnými v celé zemi. 7x4

Kaňkapský Pokrok Západu

Máme na skladě velké množství optik a různých druhů pomůcek ke všem druhům oborů. Divadelní spisy máme všechny, jak jsou k dostání v rše svých oborů. Píšte si o seznam a ochotně jej odšleme. Adresujte jednatele Pokroku Západu, Omaha, Neb.

Proč byl Derouleda propuštěn?

Před dvěma týdny byl propuštěn z obžaloby Paul Derouleda, francouzský spisovatel a politik, jenž byl obžalován z buřičství. Propuštění jeho způsobilo nemalý rozruch, neboť jest známo, že poměry, jež ve Francii nyní panují, nejsou utěšenými a každá vzpoura v zárodcích se potlačuje, aby nevyvukla v mocný plamen. Kdo jest Derouleda, jenž sprostěn byl z vázné obžaloby beztržně? Ve válce 1870 vyznamenal se neobyčejnou udatností, byl zajat a jen lstí unikl ze zajetí. Po té sloužil ještě dalších šest roků ve vojsku francouzském, načež se věnoval spisovatelství a od roku 1882 úplně politice. On založil vlasteneckou ligu, která hlásala odvetu Německu za utrpenou porážku. Konečně v letech osmdesátých přilnul k Boulangerovi, jemuž zjednal vydatnou podporu této vlastenecké ligy. Hrdinné činy jeho ve válce německo-francouzské získaly mu mnoho přátel, kteří nyní v době jeho zatčení uvedli je v živou paměť a tím získali pro něho porotce. Zprávy o tom dochází následovně:

Generál Hervé, člen nejvyššího vojenského soudu, stařeček dvaadesátiletý, vypovídá ve prospěch obžalovaného následovně: "Upomínky na Derouleda jsou mi tak drahé a v duších všech tak mocný ohlas vzbuzující, že jest mi věru radostí, sdělit i s vámi tak, jak jsem je až doposud v srdci choval. Bylo to v roce 1870 po bitvě u Froeschwillern. Naši vojáci byli v nepopsatelné náladě duševní a zmalatněli na těle. Velik jsem tenkrát hrstce zuavů. Na pochodě jsme potkali sbor mobilních gard bez zbraní, když se tu Derouleda přede mnou objevil: "Dejte mi pušku, pravil mi, půjdu s vámi, chcete-li!" Co se mne osobně týkalo, přijal jsem jej s nadšením, moji staří zuavové jej uvítali s úctou a obdivem.

Několik dnů na to zpozoroval jsem na bojišti venkovský vozík, z něhož starší dáma a mladík, skoro ještě dítě, vystoupili. Byla to matka obžalovaného a jeho mladší bratr Ondřej.

"Můj starší syn je u vás," oslovila mne hrdinná matka, "přivezla jsem vám mladšího na bojiště. Škoda, že nemám než tyto dva..."

Po krátkém umlknutí a za hrobového ticha pokračoval generál: "Derouleda zaslouhuje jméno lva mezi chrabrymi. Jednoho dne byl střelen do prsou — nevěděl jsem ho od onoho času, až jsem byl později zpraven, že žije s matkou v Poissy. Navštívil jsem jej — byla to nejkrásnější pout mého života. V malém domku jsem se sešel s obžalovaným, kdež jej milující máť a lehce raněný bratr ošetřovali. Světnička, v které ležel, mi připadala jako stánek mateřské a bratrské lásky — svatyně vlastenců!"

Jednoduchá tato slova měla na obecenstvo nevyspatelný účinek — náhle ale vše utichlo, svědek vypovídal dále:

"Víte nyní, proč jsem se stal přítelem Derouleda a jak se svatý přátelství svazek na bojišti utužil. Je politikem a dostoupil politické výše, kterou svým vzděláním a svou obětivostí v plné míře zasloužil — já politikem nejsem, nepřestanu ale nikdy býti jeho přítelem!"

Kdybychom jednou opět musili proti nepříteli, vyběhl bych k tomu i Derouleda a řekl bych mu: "Vemte polnici Derouleda! Utrvejte tak důvěru zviklanou a u nás vůči vojsku rozrušenou úklady, jež jsou proti nám namířeny — a v před!" O, věřte, pánové, že nemůžete dopustiti, by nad naším národním svolavatelem do zbraní, francouzský soud ortel pronesl!"

Výsledek takového svědectví byl zjevný, neboť všichni porotci prohlásili se rozhodně pro nevinu obžalovaného, vzdor tomu, že tento přiznal se k činu a vyjádřil se, že v tom smyslu bude pracovati dále!

* Do Tacomy, Wash., přijel v pátek parník Italy, se 200 havivci z Klondiku. Přivezli si za \$500,000 zlatého prášku a za \$500,000 bankovních poukazek, jako výsledek příčinl letošního jara.

Krev se znečišťi zanedbáním jater a žaludku. Dr. Augusta Koenigs Hamberské Kapky regulují a následkem tobtě se krev vycití. Ve všech lékárnách za 50 centů láhev na prodej.

Dánskost v Šlesviku.

Že dánský národ, národ o dvou millionech lidí, před půl stoletím nevzdal se války za Šlesvik, když vedla k válce s německým spolkem — že tžž národ před 35 lety odvážil se hrdinného bláznovství, vzíti k vůli Šlesviku boj s dvěma spojenými velmocmi, to jistě, jakkoli by se o tom soudilo politicky, dokázalo přátelům a nepřátelům národa, že si nedovedl mysliti budoucnost bez tohoto vévodství, které jíž za pohanského dávnověku bylo dánské. Výsledek poslední války působil, jak známo, že Dánsko ztratilo nejen německé obyvatele vévodství, ale tžž jeho dánské obyvatelstvo a musilo žiti dále zmrzačeno, za nejnepříznivějších pro neovlivlý stát podmínek. Král dánský byl dotud jediný zákoný zeměpán Šlesviku; prohlášení pruských juristů korunních po válce musilo v rozličených německých myslch zlatičiti všechnu možnou pochybnost o tom. Severní Šlesvik tedy patří Prusku výhradně právem dobytčtým, právem druhého řádu, které Prusko samo v míru pražském činilo závislým na svobodném souhlasu obyvatelstva. Podmínka ta byla, jak každý ví, před dvaceti lety beze všeho škrtnuta se zámlnkou, že slib byl dán jenom Rakousku, které tobtě se vzdalo jeho vyplnění, a ne obyvatelstvu, jehož celý veřejný a soukromý život byl dotud veden zřetelem na toto vyplnění slibu.

V letech 1848—1850 nebylo ještě myšlenkou šlenou, aby tak malý stát, jako Dánsko, ve své vlastnosti jako válečící moc námořní mohlo působiti německému spolk u značné škody, a tudž býti nebezpečné jako odporce. Roku 1864 ovšem nebylo Dánsko oproti Prusku a Rakousku ničím než traplíkem proti dvěma obrům, ale tžžba říše byla sebe menší, přece ještě dokázala svou převahu nad oběma německými velmocmi blokádami severoněmeckých přístavů a vítězstvím u Helgolandu. Ale od té doby poměry posunuly se ještě mnohem krajněji v neprospekch Dánska. Zatím, co říše pozbyla dvou pětín svého malého objemu, byla založena říše německá a nestala se nejnejmocnějším vojenským státem evropským, nýbrž i účastníkem v závodění velmocí o dělu Afriky a o asijské kolonie. Nelze tedy již vůbec jmenovati Dánsko a Německo jedním dechem jako mocnosti, aspoň ne jinak, než jak se mluví o srnce a slonu jako dvou ssavcích.

A tu vzbízí k přemýšlení, že nicméně od r. 1864 dánské obyvatelstvo severního Šlesviku žilo život svůj s očima neodvratně obrácenými k staré vlasti. Žilo bez jakékoli myšlenky na vzpouru, bez jakéhokoli pokusu o ni, poslouchalo pruských zákonů, platilo pruské daně, podrobilo se všem povinnostem vyplývajícím z jeho poměru jako dobytého národu, a výhradně jenom bojovalo za zachování svého jazyka a kulturního svazku s tím národem, ku kterému jazykově patří. Čím silnějším donucovacím prostředkem je podrobili, aby přestříhli pásku, jež je ještě poutala k staré vlasti, tím tužší a nadšenější byl jeho odpor.

Nelze přirovnati poměry tyto k elsasckým. Uvede-li někdo, že obyvatelé Elzasu jsou jen neradi němečtí, odpovídá a tvrdí se s německé strany vždy, že r. 1870 vzali jen zpět svůj majetek, protože Elzascko je stará německá země. Zde nelze nic podobného uvést; neboť podle historie a podání, jakož i podle smýšlení je a byl severní Šlesvik dánský.

Některé z nejlepších mužů Německa tžž doznavi, že je to pouze dobré lidské právo Severošlesvičanů zachovati si dánský jazyk mateřský. Bezpečně cítili, že vláda nečiní dobře ani moudře, dovolávajíc se nejbídnějších lidských pudů, nevěrnosti, myslí otrocké, snahy, zalichotiti se u toho, kdo má moc. Tito muži dokonce připojili slova, že by nebylo možná čtiti odloučené kraje, kdyby cítili jinak. V tom je správný názor, který ku podivu tak velký počet německých mužů a žen nemůže nebo nechce pochopiti, že věrnost k minulosti, láska k jazyku a národnosti nepřestávají býti cennými vlastnostmi, vskytnou-li se u Němců. Tyto ctnosti však jeví se ještě v jasnéším světle, vskytnou-li se u děti malého národa než velkého, neboť podávají zevní výhody její v kulturní život velkého národa.

jsou makavé, tedy prozrazuje za poměrů jinak stejných rozený Dán, jenž stojí pevně při svém jazyku a své národnosti, značně větší idealismus než rozený Němec.

Je-li však tomu tak, pak nemůže to býti nikdy ničím jiným, než přehmatem a ukrutností, obdávati — jak se děje teč v dánském Šlesviku severním — všechno školní vyučování po německu, s výjimkou ubohých dvou hodin náboženství týdně, ba dokonce zapovídati soukromé vyučování v dánském jazyku. A nikdy nemůže se to naznačiti jinak než jako surovost a nízkost, trestati pobyt mladíků na studiích na dánské škole vypověděním neviných neúčastněných, nebo odnětím práva rodičů. Tyto prostředky mimo to úplně se minou s výsledkem. Vzbuzuje pohoršení, že Dánové, kteří proti své vůli stali se pruskými poddanými, nechtě se Prusy; mučí a trýzní je, vydávají je nejmalichernějšímu vyzvědačství, nejnižšímu udavačství se souvislým s ním pronásledováním, a pak jsou udiveni, že se tím neprozměňují v nadšené obdivovatele Pruska.

Dánská kultura jest, třeba že malý jest dánský národ. Bylo by jistě nemožno uvnitř velké německé říše, ba ani v celém německém mluvícím světě, odloučiti skupinu dvou millionů lidí, která by měla všechny orgány samostatné kultury, od rolnictví a námořnictví a živého politického zájmu až k cennému malřství a básnictví; ale v Dánsku existuje taková kultura se zvláštním rázem. Možná, že není zbytečno připomenouti Němcům, co každý Dán ví, že tato země splodila hvězdě jako Tyge Brahe, zakladatele geologie, Niels Steensen, muže, který našel rychlost světla, Ole Roemer a toho, který odkryl elektromagnetismus, H. C. Oersted; že konečně v tomto národě zcela nová věda, archeologie, byla založena a se vyvinula. Mimo to podnes není v Německu místa, kde by dovedli říditi mlékařství nebo pomalovati kus porcelánu nebo zavázati knihu jako v Dánsku.

Zachránit dítky. Chamberlain's Cough Remedy zachránili tisíce dětek záškrtu trpících. Lék tento nemá sobě rovného v přírodě nastuzenin aneb modrého kašle

Adresář spolků

- Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.
Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.
Č. I. v Montgomery, Minn.
Č. II. Mladých v Le Sueur Center, Minnesota.
Č. III. v St. Paul, Minn.
Č. IV. v Minneapolis Minn.
Č. V. v Nové Praze, Minn.
Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota.
Karel Velký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota.
Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.
Č. IX. Česká Koruna zlatých dělá, v Pine City, Minnesota.
Č. X. Českoslovanská, v Olvria, Minn.
Č. XI. v So. Omaha, Neb.
Č. XII. Chrudim v Racine, Wis.

Klíč ku zdraví. Čistí krev. Buduje soustavu tělesní. Dra. Petra HOBOKO. Necht to lék lékárnický. Pouze místní jednotelové je prodávají. DR. PETER FAHRNEY, 112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Lešetínský kovář. Před několika lety vydána byla v Praze děchvatná vyprávěná báseň Svato-pluka Čecha. "Lešetínský kovář." Lídno v ní otrávil tazy pouččováním českých dědin cizozemskými fabrikantů a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetínský kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám poněmčovacím a šuplati vzor svůj životem, neboť za poněmčovatele stojí mocné rameno "zákona a spravedlnosti". Báseň, psaná v slohu lehkém a přece úchvatně zajímavém, způsobila veliký rozruch. Vsk ten trval na krátko! Vláda ji skonjškovala! Jen něco málo výtisků před konjškací rozprodáných přišlo mezi lid. Jsouce přesvědčení, že přijdem vřelice přání každého milovníka uslechtilé řečty, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v plněm znění konjškovaného vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvního roku rozebráno prvé vydání, skrovně ovšem a uspořádati jsme vydání druhé, v mnohem lepší a dokonalejší úpravě a větším formátě než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodáváme ji po 25ct. Do Čech, se zaručením, za 50c. z druhého vydání (ana kniha valně těžší) za 65ct. K dostání za hotové u Pokrok Západu, Omaha, Neb.

BOSTON STORE. Nabízí tento týden dvě spojené zásoby zboží. Vykoupili jsme zásobu dvou velkých a pozoruhodných obchodů a nabízíme tento týden zboží za báječné nízké ceny, kteréž každého překvapiti musí. Zásoby tohoto zboží pocházejí od firmy JENKINS & JENKINS, velkoobchodníků v střížním zboží z Chicaga a ERNEST KROPPA, obchodníka v střížním zboží a šatstvu v Detroit, Michigan.

„ZVLÁŠTNÍ VÝLETNÍ CENY.. Jedno jízdné Plus \$2.00. The Big 4. I. Dixie & Columbia mlátičky. II. Nejlepší mlátičky jetejlové. III. A & T rolnické a tažné parní stroje. IV. A & T rezací stroje.

cestu tam a zpět. DENVER, Colo. Springs, PUEBLO, Glenwood Spgs, OGDEN a SALT LAKE. od 25. června do 11. července 1899.

Mansfield, Ohio. Aultman & Taylor Machinery Co. Píšte si o obřadný katalog a ověrite se u tohoto koho.

HOLD THE WORLD'S RECORDS. ELDREDGE AND BELVIDERE. Ridden by... NATIONAL SEWING MACHINE CO. Boston Store, roh 16. a Douglas ul. J. L. Brandeje a synové, maj.